

[Krag.]

Ændringsforslag, som sikkert er Udtryk for Imødekommen af et Ønske, der fra forskellige Sider næres.

Hasle: Da jeg fik de foreliggende Ændringsforslag at se, maatte jeg mindes Horats' Ord: „Bjergene reder til Barsel; der fødes en latterlig lille Mus.“ Der var bebudet, at vi vilde faa Ændringsforslag til Tydeliggørelse af Forslaget og til dets lettere Udførelse i Praksis. Nu faar vi at vide, at „ $\frac{1}{2}$ “ og „ $\frac{1}{10}$ “ ikke skal skrives med Tal, men med Bogstaver; det skal nu kaldes henholdsvis „Halvdelen“ og „en Tiendedel“. Ja, det er en ganske udmærket Rettelse og en udmærket Tydeliggørelse! Jeg lykønsker det ærede Medlem Hr. Krag til den store Indflydelse, han har haft paa dette Forslags ændrede Affattelse.

Jeg anbefaler mine Meningsfæller stadig at holde sig borte fra dette Lovforslag og ogsaa fra disse Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 74 Stemmer, medens 17 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (Fisker): I et Samraad, der blev afholdt med Udvalget mellem anden og tredje Behandling, blev omtalt det ønskelige i, at den højtærede Handelsminister, forinden han gjorde Brug af den Bemyndigelse, der i § 8 er givet ham til, hvor særlige Forhold maatte gøre det paakrævet, at hæve eller sænke Maksimalrenten med indtil $\frac{1}{2}$ pCt., da forinden at indhente en Udtalelse fra Banker og Sparekasser. Da den højtærede Minister har erklæret sig villig hertil, har man ment at kunne undlade at stille Ændringsforslag herom. Jeg vil udtale en Tak til den højtærede Minister, fordi han har vist sig imødekommende og har stillet sig velvillig overfor det rejste Ønske.

Forinden Lovforslaget nu forlader dette høje Ting, ønsker jeg herudover at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger af mere almindelig Karakter, idet jeg med Hensyn til Forslagets Enkeltheder kan henholde

mig til mine Udtalelser ved Lovforslagets første og anden Behandling.

I Erkendelse af, at Rigsdagen her bevæger sig ind paa et helt nyt Omraade, er det ikke af ringe Betydning, at de Kræfter, der har samvirket om at løse denne Op-gave, har kunnet samles om den Hovedbetragtning, at stærkere Indgreb end absolut paakrævet bør undgaas. Jeg mener ogsaa med Rette at kunne sige, at denne Hovedlinje er fastholdt saavel under Forslagets Udformning som under Forslagets Behandling i Udvalget.

Det kan naturligvis ikke lade sig gøre ved Lov at sænke Renteniveauet, uden at det medfører visse Vanskeligheder og Ulemper, og uden at Kapitalejerne rammes heraf. Men Forholdene former sig desværre saaledes i Øjeblikket, at de Formueejere, hvis Værdier er anbragt i Landbrugs- eller andre Erhverv, er udsat for at rammes langt voldsommere, for saa vidt det nuværende Renteniveau søges opretholdt, og Værdierne udhules som Følge af den Lammelse af Erhvervslivet, som dette medfører. Jeg anser det derfor for tvingende nødvendigt ogsaa af Hensyn til Realkrediten, at der nu af Rigsdagen gøres et alvorligt Forsøg paa ikke alene at billiggøre de Driftsmidler, som betinger Fremgang og Trivsel for Landets Erhvervsliv, men tillige et Forsøg paa at tilpasse Renteniveauet efter Erhvervenes Evne under de Vilkaar, der er gældende i Øjeblikket.

Medens man fra visse Sider tager Afstand fra Lovforslaget som alt for radikalt og som et groft Indgreb i den frie Pengeomsætning, betegner man det fra anden Side som ikke vidtgaaende nok. Denne Forskel i Bedømmelsen af Forslaget og dets forventede Virkninger finder jeg er Udtryk for, at man saa nogenlunde har ramt det rette.

Hvorvidt det lykkes at naa de Formaal, der tilsigtes, vil i nogen Grad afhænge af, om samtlige de Faktorer, der skal medvirke, naar Loven føres ud i Livet, vil gaa ind i dette Arbejde med den rette Forstaaelse af den Situation, hvori Samfundet for Øjeblikket befinder sig. Jeg haaber, at dette maa blive Tilfældet, men ønsker tillige at fremhæve, at det vilde være meget ønskeligt, om dette kunde ske, om det, man her tilsigter, vil kunne opnaas, uden at man af principielle eller andre Grunde søger at etablere et Modsætningsforhold her i Rigsdagen eller ude i Befolkningen mellem de kapitalmæssige Interesser, der her berøres, og det arbejdende Erhvervsliv. Saaledes som de handelspolitiske og som Følge deraf